BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIV ■ NÚM. 5 | 2 de febrer de 2025 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

XXIX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

«Pelegrins i sembradors d'esperança»

Estimat consagrat, estimada consagrada:

Avui, quan celebrem la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, instituïda pel papa sant Joan Pau II l'any 1997, desitjo dirigir-me a tu, que has consagrat completament la teva vida al cor de Jesús, mitjançant una crida a la perfecció de l'amor.

Et convido a que facis una aturada en el camí i et preguntis per aquella decisió fonamental que ho va canviar tot. ¿Recordes aquell detall circumstancial, aquella mirada precisa, aquella paraula secreta o aquell moment inconfusible que et va portar a abandonar la teva terra segura per a posar el teu peu, per primera vegada, en la terra sagrada de Déu i ser eternament d'Ell?

«Volia dir-te una paraula, i la paraula és alegria. On hi ha religiosos, hi ha alegria. Que siguem capaços de mostrar que Déu és capaç de saciar els nostres cors i fernos feliços. Aquesta felicitat s'alimenta de la comunitat i de la missió enmig de les dificultats i la feblesa», va escriure el papa Francesc en una de les seves missives a les persones que, com tu, van consagrar la seva vida a la de Crist. Què important és somriure a l'hora de sembrar esperança en tants rostres necessitats d'amor! Pensa en la bellesa que amagava el somriure del Senyor: amb els seus amics, amb Maria i Josep, pels carrers, per les places i per tants llocs on anava escampant l'alegria de l'Evangeli.

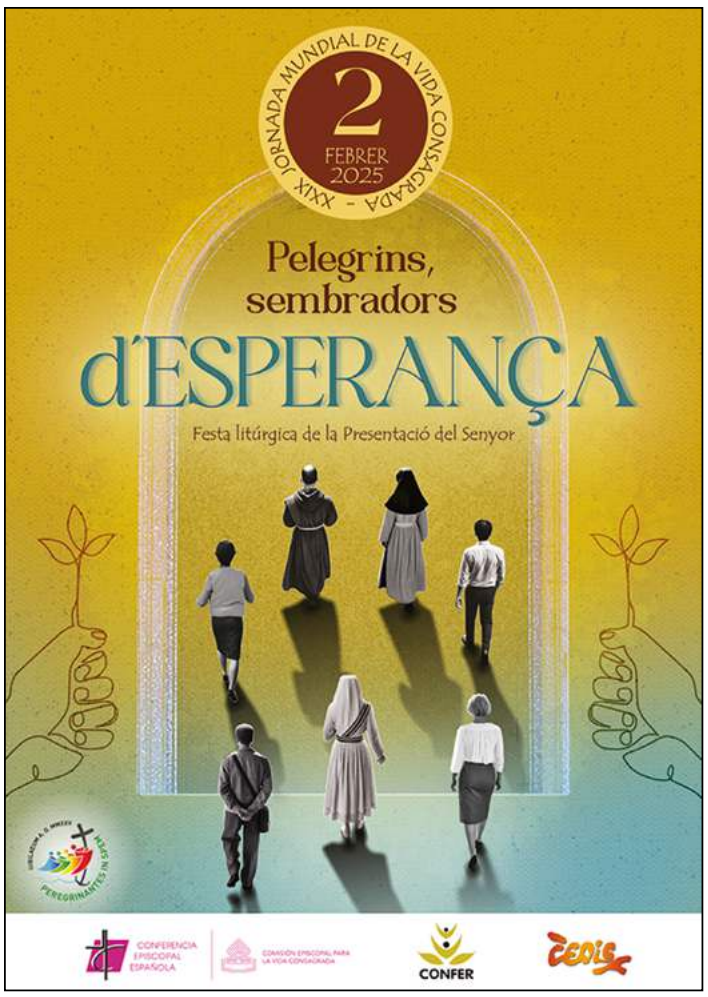

Ets do per al món, per a l'Església i per a Déu. Perquè la teva ofrena diària no és un ofici que aspira a la fama, al reconeixement o al poder. No. Del fruit de les teves mans consagrades, donades i contemplatives neixen les benaurances que van regant amor com un signe visible de l'invisible de Déu. I aquest sentir només pot brollar dels ulls de qui estima —i també sofreix— de genolls, prostrat davant el Cos de Crist en el silenci de la teva comunitat monàstica, en la soledat de la teva vida eremítica, en el camp de l'educació, la sanitat, l'acció social... I, per descomptat, en els ferits, els abandonats, els descartats i els que viuen sumits en la solitud.

Les obres passaran, però el carisma no. Per això, quan en la teva comunitat fallin els números, els comptes i, fins i tot, les forces, recorda que la teva confiança roman custodiada en el Costat d'Aquell de qui t'has fiat. Passaràs per moments de feblesa, potser mancaran vocacions, seràs signe de contradicció i irrellevància als ulls del món, però sempre portaràs imprès a foc un signe de Déu com a llevat, arrel i profecia en favor d'una societat més justa i més fraterna.

La teva vida és una obra d'art sostinguda per la vida de Déu. Gràcies pel teu impagable servei i per caminar junts en aquest Jubileu 2025, essent *pelegrins i sembradors d'esperança*, per a respondre a la crida del Papa i forjar un cant de tendresa —com a signe de renaixement— en l'admirable partitura de la humanitat.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Autoconeixement (I)

Conèixer-se a si mateix és visitar un espai ignot que no sabem el que ens depara. Això ens genera tota mena d'incerteses, perquè a l'hora de posar el peu, volem saber si el terra és ferm o hi ha un pou. Quan, finalment, hem estat capaços de silenciar les veus que ressonen en el nostre interior i que provenen de fora, què queda? la pròpia veu o un silenci eixordador?

Capbussar-se és un verb meravellós que indica perfectament el que hom experimenta quan inicia el difícil camí cap al coneixement de si mateix. Quan ens llencem al mar i ens capbussem, experimentem silenci, però també certa ingravidesa. Les veus i els sorolls de fora són esmorteïts pel mar. De fet, flotem, perdem els punts de referència, és com un petit retorn a l'úter matern.

Ens sentim sostinguts per l'aigua, però, a la vegada, també llençats. No toquem terra ferma, podem adoptar formes diferents amb el nostre cos. Un cop sota l'aigua, veiem paisatges que no es veuen des de fora, que solament s'intueixen si l'aigua és clara i transparent. Al cap d'una estona, però, hem de sortir a la superfície, per agafar, de nou, aire i capbussar-nos una altra vegada.

Aquest exercici d'autoconeixement és, de bell antuvi, inquietant, perquè et converteixes en un estrany per a tu mateix. Això és, en essència, l'hospitalitat: acollir l'altre-estrany en la pròpia casa. El problema és quan l'estrany ets tu mateix. Saps qui ets de portes enfora; el paper que t'ha tocat jugar en el gran teatre del món; els altres et poden caracteritzar psicològicament, socialment i culturalment, també poden fer un retrat físic de qui ets i també saben quin rol fas en la societat, però tot això té molt poc a veure amb el que et trobes a dins quan et capbusses.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

XXIX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

«Peregrinos y sembradores de esperanza»

Estimado consagrado, estimada consagrada:

Hoy, cuando celebramos la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, instituida por el papa san Juan Pablo II en 1997, deseo dirigirme a ti, que has consagrado por entero tu vida al corazón de Jesús, mediante una llamada a la perfección del amor.

Te invito a que hagas un alto en el camino y te preguntes por aquella decisión fundamental que lo cambió todo. ¿Recuerdas ese detalle circunstancial, esa mirada precisa, esa palabra secreta o ese momento inconfundible que te llevó a abandonar tu tierra segura para poner tu pie, por vez primera, en la tierra sagrada de Dios y ser eternamente de Él?

«Quería decirte una palabra, y la palabra es alegría. Donde hay religiosos, hay alegría. Que seamos capaces de mostrar que Dios es capaz de colmar nuestros corazones y hacernos felices. Esta felicidad se alimenta de la comunidad y de la misión en medio de las dificultades y la debilidad», escribió el papa Francisco en una de sus misivas a las personas que, como tú, consagraron su vivir al de Cristo. ¡Qué importante es sonreír a la hora de sembrar esperanza en tantos rostros necesitados de amor! Piensa en la belleza que escondía la sonrisa del Señor: con sus amigos, con María y José, por las calles, por las plazas y por tantos lugares donde iba esparciendo la alegría del Evangelio.

Eres don para el mundo, para la Iglesia y para Dios. Porque tu ofrenda diaria no es un oficio que aspira a la fama, al reconocimiento o al poder. No. Del fruto de tus manos consagradas, donadas y contemplativas nacen las bienaventuranzas que van regando amor como un signo visible de lo invisible de Dios. Y ese sentir sólo puede brotar de los ojos de quien ama —y también sufre— de rodillas, postrado ante el Cuerpo de Cristo, en el silencio de tu comunidad monástica, en la soledad de tu vida eremítica, en el campo de la educación, la sanidad, la acción social... Y, por supuesto, en los heridos, los abandonados, los descartados y los que viven sumidos en la soledad.

Las obras pasarán, pero el carisma no. Por eso, cuando en tu comunidad fallen los números, las cuentas e, incluso, las fuerzas, recuerda que tu confianza yace custodiada en el Costado de Aquel de quien te has fiado. Pasarás por momentos de debilidad, quizás faltarán vocaciones, serás signo de contradicción e irrelevancia a los ojos del mundo, pero siempre llevarás impreso a fuego un signo de Dios como levadura, raíz y profecía en favor de una sociedad más justa y más fraterna.

Tu vida es una obra de arte sostenida por la vida de Dios. Gracias por tu impagable servicio y por caminar juntos en este Jubileo 2025, *siendo peregrinos y sembradores de esperanza,* para responder a la llamada del Papa y forjar un canto de ternura —como signo de renacimiento— en la admirable partitura de la humanidad.

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Nadal als centres penitenciaris (I)

La diòcesi de Tortosa compta amb un grup de voluntaris i voluntàries que viuen el seu compromís acompanyant les persones privades de libertat. Donat que dins la demarcació territorial de la nostra diòcesi no hi ha cap centre penitenciari, el grup de la zona nord es desplaça al CP Mas d'Enric, a Tarragona. Mentre que el grup de la zona sud del bisbat col·labora al CP d'Albocàsser (Castelló II).

El diumenge 22 de desembre, un nombrós grup de voluntaris de la Pastoral diocesana juntament amb d'altres voluntaris del bisbat de Castelló vam assistir al Festival de Nadales a Albocàsser. Una sala d'actes amb més de 300 interns va gaudir de les cançons que els diferents mòduls van preparar. El profund sentiment davant la celebració de Nadal, el record a les seves famílies, la creativitat a l'hora de composar els textos, el respecte i l'esperit de participació van donar un gran caliu a la vetllada. Gràcies a la solidaritat de les parròquies i centres educatius de Benicarló es va poder obsequiar a cada intern d'una barra de torró, que van agrair de tot cor.

La presència del prevere, el pare Gabriel, i l'acompanyament del voluntariat alleugereix el pes d'aquests homes i els infon esperança en el seu futur.

Delegació diocesana de Pastoral Penitenciària

Recés arxiprestal a la Terra Alta

El diumenge 22 de desembre, a la parròquia del Pinell de Brai vam celebrar el recés arxiprestal per preparar-nos a viure intensament el Nadal.

La xerrada ens va animar a viure el millor Nadal de les nostres vides fins al moment, a posar Déu en el centre, com el veiem exteriorment a les decoracions nadalenques o els pessebres.

Després de la reflexió vam tenir una estona de pregària i adoració, i confessions per qui volia rebre aquest sagrament i preparar bé el cor.

La trobada va acabar amb un berenar de germanor preparat per la gent de la parròquia. Donem gràcies a Déu per l'ambient de fraternitat i il·lusió que es respirava durant aquest entranyable recés.

Que visquem un sant Nadal, fent un lloc al Senyor en el pessebre del nostre cor!

Bon Nadal!

Santi Martínez

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «L'Església és sempre Església dels pobres d'esperit i dels pecadors que busquen el perdó, i no sols dels justos i dels sants; és més, és dels justos i dels sants que es reconeixen pobres i pecadors» (1 d'octubre).

@Pontifex_es: «Qui, amb arrogància, pretén tenir el dret exclusiu sobre la veu del Senyor, no és capaç d'escoltar-la (*Mc* 9,38-39). Tota paraula ha de ser acollida amb gratitud i amb senzillesa, per a convertir-se en ressò del que Déu ha donat en benefici dels germans (*Mt* 10,7-8)» (5 d'octubre).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant no fa la unitat de l'Església des de l'exterior, no es limita a ordenar-nos que estiguem units. Ell mateix és el "vincle de la unitat"» (9 d'octubre).

@Pontifex_es: «La pena de mort és sempre inadmissible perquè atempta contra la inviolabilitat i la dignitat de la persona. Faig una crida perquè sigui abolida en tots els països del món. No podem oblidar que, fins a l'últim moment, una persona pot convertir-se i canviar» (10 d'octubre).

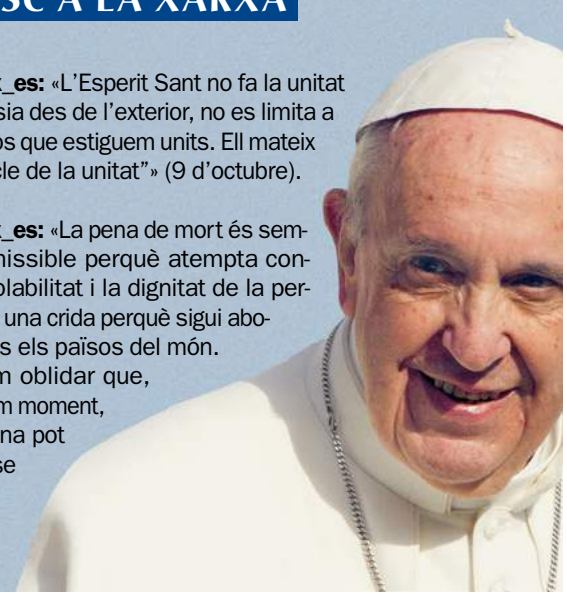

Les realitats eclesials feliciten el Nadal al Sr. Bisbe

Seguint la tradició, el 23 de desembre ens vam aplegar a la sala gòtica del Palau Episcopal una representació de les delegacions, moviments i associacions, i alguna religiosa de Vida Activa de la diòcesi, per felicitar el Nadal al Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, juntament amb el vicari general, Il·lm. José Luis Arín Roig. El bisbe Sergi donà les gràcies i ens digué que anem fent camí conjunt moguts per l'esperança. Una esperança que ha de ser contagiosa per a tothom: activa, viscuda des de la fe; i passiva, perquè tots som fills de Déu i ens porta a caminar units. Com ens ha dit Mn. Arín, tots els diocesans estem tallats d'aquesta pedrera tortosina, des de l'arxiprestat Terra Alta, fins als Ports-Maestrat, passant pel Baix Ebre.

El dia 29 ens cridaren per celebrar el **Jubileu** convocat pel papa Francesc sota el lema «**Pelegrins d'Esperança**». Vàrem viure aquesta jornada amb plena esperança, com vam viure la que vam celebrar del Sínode.

Aquest passat Nadal fou especial, a causa de la gran catàstrofe que van patir els nostres germans del país valencià, a conseqüència de la Dana. Càritas diocesana des del minut zero va ajudar.

També ens comunicà el Sr. Bisbe que el dia 31 de gener, a les 8 de la tarda, tindria lloc un concert a la Catedral a benefici dels afectats, al qual hi assistiria el Sr. Arquebisbe, Mons. Enrique Benavent.

Que regne en tots els homes la pau, la justícia i l'amor.

Maria Joana Querol Beltrán

Concert de Nadal solidari a Sant Blai de Tortosa

El diumenge 29 de desembre l'església de Sant Blai de Tortosa s'omplí de música a favor dels projectes que Mans Unides recolza als països del Sud.

Les extraordinàries veus de dues corals del nostre bisbat, Vent de Dalt i Les Veus de Paüls, ens delectaren amb un excel·lent repertori de nadales, des de les més tradicionals fins a d'altres més modernes, amb una mostra del seu art i de la seva generositat.

La delegada diocesana, Carmen Manzano Giménez, agraí a les corals la seva actuació desinteressada, així com la col·laboració de la parròquia de Sant Blai i el donatiu de l'empresa OsteoVital de Tortosa per fer la impressió dels cartells i els programes de mà. També va remarcar que iniciatives com aquesta posen en valor que realment som una societat generosa, responsable i solidària.

Junts podem seguir amb esperança treballant per un món just i fratern.

Delegació Diocesana de Mans Unides

AGENDA

Dilluns 3, Bot, a les 11 h, festa de Sant Blai. / Tortosa, Parròquia Sant Blai, a les 19 h, Missa patronal.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Mínims.

4. ■ **Dimarts** [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acqua viva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ **Dimecres** [He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ **Dijous** [He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ **Divendres** [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ **Dissabte** [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ **Diumenge vinent,** V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 6,1-2a.3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 (o bé, més breu: 15,3-8.11) / Lc 5,1-11]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. de La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

La Presentació del Senyor (C)

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata, i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació d'ells, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtores o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble».

El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspassarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts».

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.

Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

Lectura del libro del profeta Malaquías (Mal 3,1-4)

Esto dice el Señor: «Voy a enviar a mi mensajero para que prepare el camino ante mí. De repente llegará a su santuario el Señor a quien vosotros andáis buscando; y el mensajero de la alianza en quien os regocijáis, mirad que está llegando, dice el Señor del universo. ¿Quién resistirá el día de su llegada?, ¿Quién se mantendrá en pie ante su mirada? Pues es como fuego de fundidor, como lejía de lavandero. Se sentará como fundidor que refina la plata; refinará a los levitas y los acrisolará como oro y plata, y el Señor recibirá ofrenda y oblación justas. Entonces agradará al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en tiempos pasados, como antaño».

Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios del universo, él es el Rey de la gloria.*

Lectura de la carta de los cristianos a los hebreos (Heb 2,14-18)

Lo mismo que los hijos participan de la carne y de la sangre, así también participó Jesús de nuestra carne y sangre, para aniquilar mediante la muerte al señor de la muerte, es decir, al diablo, y liberar a cuantos, por miedo a la muerte, pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abrahán, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote misericordioso y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar los pecados del pueblo. Pues, por el hecho de haber padecido sufriendo la tentación, puede auxiliar a los que son tentados.

Lectura del Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo varón primogénito será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones». Había entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo estaba con él. Le había sido revelado por el Espíritu Santo que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Y cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo acostumbrado según la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel».

Su padre y su madre estaban admirados por lo que se decía del niño. Simeón los bendijo y dijo a María, su madre: «Este ha sido puesto para que muchos en Israel caigan y se levanten; y será como un signo de contradicción —y a ti misma una espada te traspasará el alma—, para que se pongan de manifiesto los pensamientos de muchos corazones».

Había también una profetisa, Ana, hija de Fanuel, de la tribu de Aser, ya muy avanzada en años. De joven había vivido siete años casada, y luego viuda hasta los ochenta y cuatro; no se apartaba del templo, sirviendo a Dios con ayunos y oraciones noche y día. Presentándose en aquel momento, alababa también a Dios y hablaba del niño a todos los que aguardaban la liberación de Jerusalén.

Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

COMENTARI

«Els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor»

Avui és una festa litúrgica que té també un caire popular que, de vegades, pot obscurir una mica el seu sentit més profund. Celebrem la Presentació de Jesús al temple com a *fill primer* d'acord amb el que indicava *la Llei de Moisès*. La presentació dels primogènits recorda l'alliberament d'Egipte. El faraó deixa marxar els hebreus quan moren els primogènits. Ens crida l'atenció que cinc vegades es digui que els pares de Jesús van complir el que ordenava *la Llei del Senyor;* van ser obedients a la voluntat de Déu. Destaquem també les paraules de Simeó: *Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles*. Explicita el missatge de l'Epifania. Sí, Jesús *és glòria d'Israel el vostre poble*, però també és *llum que es reveli a les nacions*. *És el Senyor de l'univers que es presenta al temple* com diu Malaquies. Ve a purificar el seu poble, sobretot els sacerdots, de manera que *oferiran al Senyor una oblació digna* perquè el Senyor ha purificat *els descendents de Leví*. La gran ofrena que oferim ara és el mateix Jesucrist, l'única *oblació digna*, l'única *agradable* al Senyor. Però Simeó també adverteix que, malgrat tot, Jesús no serà acceptat per tothom: *Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda:* uns el seguiran i d'altres l'atacaran. I això també afectarà directament Maria, deixebla del Crist: *A tu mateixa una espasa et traspassarà l'ànima*. Ser seguidora de Jesús suposa passar per la mateixa oposició que experimentarà ell. Però no tinguem por, ens diu la carta als hebreus: *Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, i així fer-nos lliures ja que sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Ell ha passat la prova del sofriment per confortar els altres que són provats*. Jesús ens ha alliberat de la por, de la mort, del sofriment: ell ha passat al davant i ens ha fet lliures. Hem de ser llum per al món, com Crist ni que sigui una llum petita com les candeles de les nostres mans.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.